

Ήταν καιρός . . .

Ύστερα από 43 σχεδόν χρόνια ανεξαρτησίας, η Κυπριακή Δημοκρατία - όπως θα μετεξελιχθεί και θα μετονομαστεί μετά τη λύση - «κινδυνεύει» να αποκτήσει δικό της Εθνικό Ύμνο.

Πράγματι στις εφημερίδες της 27^{ης} του Γενάρη δημοσιεύεται ανακοίνωση, στην οποία με εξουσιοδότηση των κυρίων Κληρίδη και Denktash, τα Ηνωμένα Έθνη προκηρύσσουν διαγωνισμό για τη σύνθεση Εθνικού Ύμνου και το σχεδιασμό νέας σημαίας για το κράτος που θα προκύψει, εφόσον ευοδωθούν οι συνομιλίες που διεξάγονται για λύση του Κυπριακού στα πλαίσια του σχεδίου Ανάν.

Ύστερα από περισσότερο από τέσσερεις δεκαετίες ανεξαρτησίας, η χώρα μας θα πάψει να είναι η **ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΧΩΡΑ ΣΤΟ ΚΟΣΜΟ** χωρίς δικό της Εθνικό Ύμνο και θα αποκτήσει το δικό της. Θα σταματήσει έτσι να χρησιμοποιεί τον Εθνικό Ύμνο της Ελλάδας τον οποίο η δικοινοτική Κυπριακή Δημοκρατία «δανείστηκε» και χρησιμοποιεί επίσημα από το 1966.

Λόγω της φάσης των συνομιλιών στην οποία βρισκόμαστε, δεν υπήρξε αυτή τη φορά για το θέμα η συνηθισμένη αντίδραση. Έσπευσαν απλώς κάποιοι να παρατηρήσουν ότι «δεν πρόκειται για εθνικό ύμνο αλλά για κρατικό», ενώ κάποιοι άλλοι για διαφορετικούς λόγους έσπευσαν να υποβάλουν ότι η ενέργεια αυτή των Ηνωμένων Εθνών εντάσσεται στο ρόλο επιδιαιτησίας που θέλησε σε περίπτωση διαφωνιών να αναθέσει στον εαυτό του ο Γ.Γ. των Η. Ε. και που προφανώς απέρριψε το Εθνικό Συμβούλιο.

Αν επρόκειτο για το δεύτερο κι εμείς θα διαφωνούσαμε, δεδομένου ότι πιστεύουμε ότι η οποιαδήποτε λύση στα πλαίσια του σχεδίου Ανάν θα πρέπει να εξευρεθεί από τις δυο πλευρές, έτσι που η κυριαρχία της Κυπριακής Δημοκρατίας να μη καταστεί κενή περιεχομένου πριν το μετασχηματισμό της σε ομοσπονδία. Ωστόσο η προκήρυξη του διαγωνισμού ξεκινά με τη φράση «ύστερα από εξουσιοδότηση των κυρίων Κληρίδη και Denktash» κάτι που δεν μπορεί να εκληφθεί ή να ερμηνευθεί ως επιδιαιτησία.

Θα μπορούσε να ισχυρισθεί κανείς ότι, ενώ δε έχουν ακόμα συμφωνηθεί ουσιαστικά μέρη του σχεδίου Ανάν και το καινούργιο κράτος δεν φαίνεται για την ώρα στο ορίζοντα, σπεύδουν τα Ηνωμένα Έθνη να ασχοληθούν με τον Εθνικό Ύμνο και τη καινούργια σημαία. Ναι, ίσως κάτι τέτοιο να φαίνεται κάπως πρόωρο, εμείς όμως το ερμηνεύουμε ως μια ένδειξη της Διεθνούς Κοινότητας να δοθεί συνέχεια στις

συνομιλίες και να βρεθεί λύση. Χαιρετίζουμε λοιπόν αυτή την ενέργεια ως μια σωστή πράξη, που αντί βέβαια να έχει την αφετηρία της απέξω θάταν καλύτερα να είχε ξεκινήσει εκ των έδων.

Ειδικά για τη σημαία, ο Νεοκυπριακός Σύνδεσμος δε μπορεί να κρύψει κάποια θλίψη γιατί με τη λύση θα πάψει να αποτελεί το επίσημο σύμβολο της χώρα μας. Και τούτο γιατί ο Νεοκυπριακός Σύνδεσμος πάλεψε γι' αυτό το σύμβολο που ήταν η ενσάρκωση της κρατικής μας οντότητας και που για πολλά χρόνια αγνοείτο και ελοιδορείτο, χωρίς μέχρις αυτή τη στιγμή που μιλούμε να έχει πάρει ανάμεσά μας τη θέση που έχουν οι επίσημες σημαίες των αναγνωρισμένων κρατών και δή του δικού μας κράτους.

Κατά τα άλλα να παρατηρήσουμε ότι η διάκριση ανάμεσα σε κρατικό και εθνικό ύμνο υπάρχει μόνο στη φαντασία κάποιων εθνικιστών που στην ουσία δεν έχουν ακόμα δεκτεί την ιδέα της Ανεξάρτητης Κύπρου ή και πολιτών που δεν είναι πληροφορημένοι σωστά. Οι ύμνοι ονομάζονται εθνικοί αλλά εκφράζουν κατ' αποκλειστικότητα κράτη και όχι έθνη. Για άλλη μια φορά θα υπενθυμίσουμε ότι δεν υπάρχει ύμνος του αραβικού έθνους αλλά 22 ξεχωριστοί ύμνοι των 22 τόσων αναγνωρισμένων αραβικών κρατών. Και ο ελληνικός λαός απέκτησε εθνικό ύμνο μετά που η Ελλάδα εκέρδισε την ανεξαρτησία της και έκαμε κράτος, όχι πριν. Είναι καιρός κάποια πράγματα να τα αντιληφθούμε σωστά και ακόμα πιο σημαντικό, να τα δεχτούμε.

Νεοκυπριακός Σύνδεσμος

31/01/2003